

Geronimo Stilton



Estrella Polar

Geronimo Stilton

EL CASTELL DE ROCA AGARRADA



Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton
Idea original d'Elisabetta Dami
Direcció artística de Iacopo Bruno
Coberta de Roberto Ronchi (disseny) – Alessandro Muscillo (color)
Disseny gràfic de Laura dal Maso / theWorldofDot
Il·lustracions pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny) i Ennio Bufi
MAD5 (disseny pàg. 123), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)
Mapa: Andrea da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)
Il·lustracions de Larry Keys
Disseny gràfic de Merenguita Gingermouse

Títol original: *Benvenuti a Rocca Tacagna*
Traducció de David Nel·lo

© 2000, 2016, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1,
20090 Segrate - Itàlia / www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà, Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2003, 2016, Editorial Planeta S. A.
© 2003, 2016, de les característiques d'aquesta edició: Grup Editorial 62 s.l.u.,
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
www.geronimostilton.cat

Primera edició: setembre del 2013
Primera edició en aquesta presentació: maig del 2016
ISBN: 978-84-16522-38-5
Dipòsit legal: B. 7.553-2016
Imprès a Espanya - *Printed in Spain*

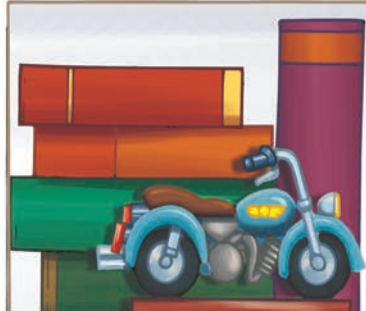
Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qual-
sevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transfor-
mació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la
lleí. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos,
www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'a-
questa obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els
drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada
de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació,
www.stiltoncheese.com

ÍNDEX



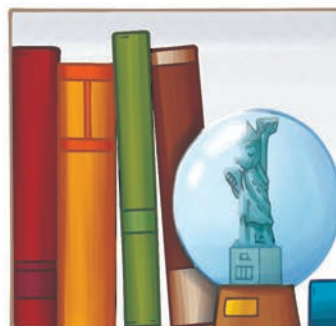
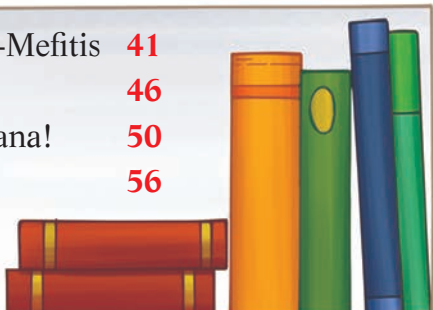
- Excel·lentíssim Senyor
Rosegador **7**
- Línia! Que no hi ha línia? **12**



- Déu n'hi do d'aquest lloc! **16**
- Pica, pica, pica! **22**
- Una estança calenta
i acollidora **29**
- Per utilitzar el lavabo... **33**
- És urgent! Urgentíssim! **36**



- Claveguerina Pesteta-Mefitis **41**
- Subespècie de rata! **46**
- No us feu malbé la gana! **50**
- Així es para taula! **56**



- Peles de plàtan al forn **60**
- Un regal atrevit **62**
- El famós oncle Llufof **68**



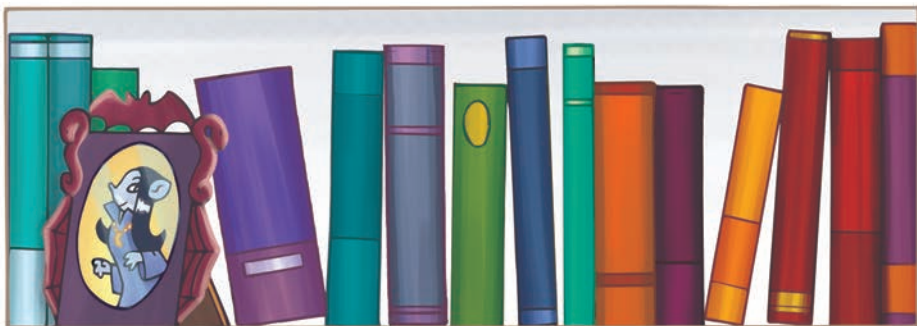
- Parents pròxims i llunyans **72**
- Això sí que és estalvi! **77**
- El mític besavi Astolf **81**
- Sopa de musclos al natural **85**
- El fantasma del castell **89**
- Des d'avui s'estalvia! **93**



- Però qui et mana de fer-ho? **95**
- La revenja de Claveguerina **100**
- Un somriure petrificat **104**
- Una ratolina fascinant **106**



- Hi aniré tota sola! **110**
- Cap a la gran ciutat **113**
- La foto recordatori **116**





EXCELENTÍSSIM SENYOR ROSEGADOR GERONIMO STILTON

Aquell matí el timbre de la porta va sonar insistentment. Vaig anar a obrir i em vaig trobar amb el carter.

–**Té correu, senyor Stilton!** –va fer amb uns xisclets de ratolí mentre m'allargava un estrany, estranyíssim sobre.





»S'ha de pagar una multa! –va afegir–. El tipus, vull dir el molt rata, ha enviat la carta i s'ha descuidat el segell!

–**Uff!** Quina murga! –vaig esbufegar i vaig treure la cartera.

Vaig pagar i vaig tancar la porta darrere meu. Tenia a les potes un sobre que semblava el resultat d'haver enganxat retalls vells de diari. Anava adreçat així:

Exc. Sr. Rosegador Geronimo Stilton...

El sobre anava segellat amb el que s'hauria dit que era lacre verd, però observant-ho millor vaig adonar-me que es tractava de xiclet.

UN XICLET MASTEGAT I REMASTEGAT!

Allò que havia cregut que era un timbre era, en realitat, la marca d'un incisiu!

Amb fàstic, però també amb curiositat vaig obrir el sobre.

A dins hi vaig trobar un full llardós, probablement era un paper d'emboicar de xarcuteria.



El vaig flairar: no m'havia errat, encara feia tuf de **formatge** i de la pitjor classe!

També vaig notar, en observar el paper amb una lupa, que la carta no estava escrita amb ploma o amb llapis sinó amb un *tros de carbonet*.

EXC. SR. ROSEGADOR



GERONIMO STILTON

Cada cop més encuriosit, vaig donar voltes i voltes al full.

Es tractava d'una invitació! *A un casament!*

Pel que es veu, el remitent era un tal Smilord,
Smilord Zanzibar...



Smilord Zanzibar

convida el Senyor Rosegador

Geronimo Stilton

al casament del seu fill

Virgilià Zanzibar

i

Claveguerina Pesteta-Mefitis

*La cerimònia se celebrarà
al castell de la família
a Roca Agarrada.*

*Regal benvingut,
millor dit, obligatori!!!*



LÍNIA! QUE NO HI HA LÍNIA?

Però qui era Smilord Zanzíbar? No recordava cap nom que s'hi assemblés. I si fos un parent llunyà, llunyàíssim? O potser un amic? Un conegut?

Vaig trucar a la meva germana Tea, i ella es va posar a riure.

—Geronimo!

Però quines preguntes fas?

És clar que he rebut la invitació de l'oncle

Però quines preguntes fas?



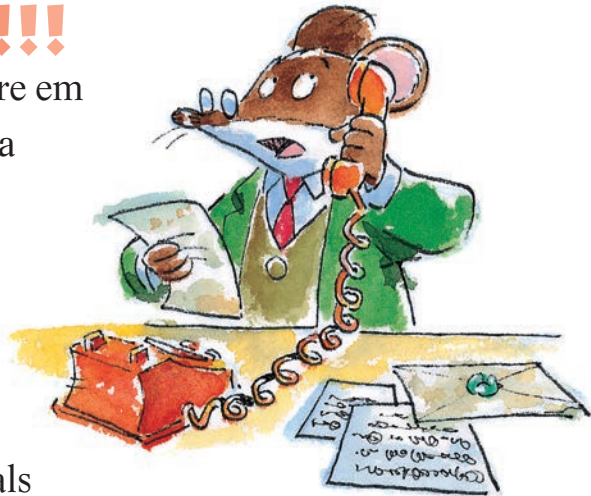


Smilord. I tant, Smilord Zanzíbar, conegut com el **Gàrrepa**, és el nostre parent llunyà que viu al castell de **Roca Agarrada**. Bé, serà l'excusa perfecta per poder fer un viatge. I doncs, germanet, ja has fet la maleta? Estàs a punt? Ara mateix passo a recollir-te amb Benjamí i Martin Gala. Au, fins ara!

–**Què?** –vaig cridar–. **A punt?** No, justament *no estic gens a punt!* Tea, Tea, que no em sents? **Línia!** Que no hi ha

LÍNIAAAA!!!

Vaig penjar mentre em mossegava la cua de ràbia. La meva germana no havia perdut la mania de penjar-me el telèfon als morros. Quina ràbia!





Deu minuts més tard, Tea ja era a casa.

–Ja veuràs, ens ho passarem bomba! –va xisclar–. **Per fi un viatge!**

Vaig obrir la boca per dir que jo no podia, millor dit, no volia marxar de cap manera! Però Benjamí, el meu nebot preferit, em va agafar la pota i em va xiuxiuejar a cau d'orella:

–Tiet Geronimo, t'ho demano, t'ho prego!

Per favor! Marxem

plegats! M'agradaria tant d'assistir a un casament...

Fixa't, ja he preparat un regalet de noces per a Virgilià. Et sembla que li agradarà?

I em va mos-





trar dos cors de cartolina rosa amb els noms dels esposos escrits.

Vaig sospirar mentre li acariciava les orelletes amb dolcesa.

-Està bé, Benjami, som-hi doncs...

